מונטנה

Montana

SUPER KING SIZE

אזהרה — משרד הבריאות קובע כי העישון מזיק לבריאו

סביב הכדור

מאיר ריפמן

אנדרלכט בעקבות אוחנה

אוחנה במכלן.
בעזרת משרד תיווך

הצלחתו של החלוץ אלי אוחנה במדי קבוצת מכלן הבלגית – בליגה, בגביע, וגם בגביע אירופה למחזיקות גביע – הפכו את הכדורגלן הישראלי למבוקש מאוד באירופה.

המועדון היוקרתי אנדרלכט, שיר העונה מעט מנכסיו והתרחק מצמרת הליגה בבלגיה, מבקש לחזור למקום הראוי לו, גם בעזרת ...אלי אוחנה. יכולתו של אוחנה במכלן לא נעלמה מעיני אנשי המקצוע באנדרלכט, שחפצים בו לעונה הבאה. אבל לאנדרלכט יש בעייה. אוחנה קשור בחוזה עם מכלן, לעוד עונה ואיש באנדרלכט לא מתכוון לפתות ישירות את מכלן, כדי שתשחררו.

אנדרלכט מצפה שאת הערמונים מן האש יוציא עבורה מתווך.

ואכן, משרד תיווך גדול העוסק בהעברת שחקנים באירופה, מוכן ליטול עליו את התפקיד הזה. אך לא רק כדי לנסות ולשדך בין אוחנה לאנדרלכט, אלא אפילו לטפל בהעברתו מבלגיה – לצרפת, לדוגמא. התקשרות עם המתווך לא צריכה לעלות כסף לאוחנה, את דמי התיווך ייגבה המשרד מהקבוצה שאליה יעבור אוחנה.

מה שמעניין הוא שאנדרלכט התעניינה באוחנה כבר לפני שנתיים. מגלה הכשרונות שלה, ז'אן דוקס, בא אז במיוחד לישראל, כדי לראות את אוחנה בפעולה. למזלם הרע של אוחנה ואנדרלכט, היה זה במשחק בקדם הגביע העולמי מול אוסטרליה בר"ג (הפסדנו 1–2). אוחנה לא היה במיטבו.

היום מכה דוקס על חטא שלא טרח והעניק לאוחנה הזדמנות נוספת. עבור הסחורה שאנדרלכט עשויה היתה להשיג בכ־300 אלף דולר, היא תצטרך לשלם היום אולי מיליון (!)

נשכרת מכל העניין – במקרה של פרידה מאוחנה – תצא מכלן, שקנתה בזול ותמכור ביוקר.

קונפורטי נגד "האדומים"

מי המאמן בעל השכר החודשי הגדול ביותר בארץ? קשטן שניאור שוייצר?

מי שלפתות מבקש לרשום את התואר לעצמו, איננו מאמן כיום כל־אומית, גם לא בארצית. זהו בני קונפורטי, שחישב ומצא כי השכר החודשי המגיע לו בעד שלושה חודשים בהם אימן את הפועל ת"א, במקום דוד שוייצר המפוטר, הוא 3,850 דולר נטו (בסך הכל 11,550 דולר)

כך עולה מתביעה נגד הפועל ת"א שהגיש לביה"ד לעבודה, באמצעות עו"ד יעקב קנמיטו. הדיון מיועד ל־3 במארס.

בעונת האליפות של הפועל ת"א, שימש קונפורטי כעוזרו של שוייצר ואז השתכר 550 דולר נטו בחודש. בעונה שלאחריה 850 דולר. עבור שלושה חודשים שבהם החליף את שוייצר כמאמן, קיבל תוספת של 1000 דולר בחודש.

בתביעה טוען קונפורטי כי שכר חודשי של 1850 דולר, למאמן בלאומית איננו עונה על המאמץ שהשקיע בעבודתו, והסכום איננו אפילו שליש מהשכר המקובל במקצוע. לכן הוא תובע לפחות עוד 2000 דולר נטו, בעד כ"א מ־3 החודשים.

כן הוא תובע שהפועל תשלם לו שכר חודשי בסך 850 דולר נטו, כיון שלדברין הופר הסכם עמו בו התחייבה להעסיקו גם השנה. לטענתו, סיכם עם מחזיק תיק "הפועל" במ.פ.ת"א, אלי מילר והיו"ר, חיים צימר, שיאמן העונה במחלקת הנוער, אבל התפקיד נמסר לאליעזר שפיגל.

סך התביעה של קונפורטי נגד הפועל ת"א: כ־26 אלף ש"ח, לא כולל ריבית והצמדה. נסיון להחזירו לעבודה במחלקת הנוער באגודה – נכשל.

קונפורטי: "לא יכול לראות אותם בעיניים..." בהפועל רמת־השרון (א') הוא משתכר 1000 דולר בחודש.

בני קונפורטי
השכר החודשי הגבוה ביותר

לביא רצה – איש לא קנה

דוד לביא
הירוקים של השכן...

החלוץ דוד לביא רצה לעזוב את קבוצתו, בית"ר ת"א, אבל עד מהרה התברר לו שהדשא אצל השכן לא ירוק יותר. יותר נכון: הירוקים של השכן... מה שהיה רצוי ללביא לא היה מצוי – ומה שהיה מצוי, לא היה כל כך רצוי בעיניו.

שתי קבוצות ניהלו מו"מ כספי עם לביא, לאחר שקיבל "אור ירוק" מבית"ר ת"א, לבדוק לאיזו קבוצה הוא רוצה ללכת, אם בכלל. לביא קיווה לנצל את העובדה שהקבוצות בלחץ, וחלוץ הוא כיום המיצרך המבוקש ביותר ב"שוק". הוא דרש עד סוף העונה הזו שכר של 35 אלף דולר נטו (!), קצת פחות מהשכר שהוא אמור לקבל בבית"ר ת"א כל העונה (בהתאם להישגים).

לביא רצה לעבור למכבי חיפה, אבל שם לא התלהבו מהרעיון. לחילופין הסכים "לרדת" לארצית, ליריבה העירונית, הפועל חיפה. לביא דרש כאמור, 35 אלף דולר נטו – כולל מענק חתימה בסך 10 אלפים דולר, וסכום דומה כמענק עלייה. חיפה הבהירה לו: "אין לנו כסף".

הסכום הנ"ל היה בידי הפועל לוד. למעשה העיסקה כבר כמעט נסגרה בין לביא ל"איש החוק" בלוד, בני רגב. סוכם שלביא יתקשר שנית, להשלמת החוזה, לחתימה. אבל אחרי שלוד הפסידה בחיפה (0–3), החליט לביא שלא כדאי להסתבך במאבקי תחתית, מה עוד שסיכויי לוד להישאר בליגה, קלושים ביותר. הקשר בין הצדדים נותק.

גם בית"ר ת"א ניסתה להרויח מהעיסקת המתרקמת: היא רצתה מלוד 62 אלף דולר תמורת מכירת לביא – 600 דולר פחות מהסכום שבו קנתה אותו מנתניה לפני שנתיים...

שבועספורט

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל: (03)439442

בשער

גאליס קולע מעל ידי קן בארלו, אשתקד במדי טרויסר מילאנו. הערב שוב עומות ביניהם – הפעם בת"א

מה בגליון

אם ניקי גאליס הוא כוכב העל של אלופת יוון ונבחרתה, פאנאיוטיס יאנאקיס, הקפטן, הוא הלב שלה ■ דימיון רב למוטי ארואסטי ■ "אני רוצה את גביע אירופה – ועוד העונה", הוא מכריז ■ הערב, הוא וגאליס כאן, ביד־אליהו

הלב של אריס

מרדכי רוזנבלום

אם ניקי גאליס הוא הסופרסטאר של הכדורסל היווני, הרי שפאניוטיס יאנאקיס הוא הלב.

ניקי גאליס הוא הכוכב החדש שכבש בשנה האחרונה בסערה מטאורית את יבשת אירופה והעניק בכך למיליוני יוונים, כמעט בן לילה, נושא לגאווה גדולה ולכבוד לאומי. עד שהופיע "האליל החדש" בשמי הספורט היווני, לא היה הכדורסל אלא כמעט בבחינת בן־חורג במדינת האיים. אבל עתה ניקי גאליס הוא הדמות המרכזית בחלון הראווה של רעידת האדמה הגדולה, שהתחוללה באליפות אירופה האחרונה, ב"היכל השלום והידידות" בפיראוס. בזכותו, יותר מאשר כל שחקן אחר זכתה יוון לראשונה בתולדותיה במדליית הזהב.

אבל אם ניקי הוא האל הגדול, פאניוטיס יאנאקיס הוא הכהן הגדול של הדת החדשה הזאת שנולדה בקייץ האחרון ביוון: דת הכדורסל.

אופי שונה

ניקי ופאנאיוטיס. שני כדורסלנים. יחד בנבחרת הלאומית. יחד באריס סלוניקי. יחד גם הופיעו בנבחרת אירופה. לפני שבוע הם הפתיעו יחד בספרד, את ברצלונה (89–88) – והערב הם שוב יחד, כאן ביד־אליהו, מול מכבי ת"א, במחזור השלישי בבית הגמר של גביע אירופה לאלופות. מראש אפשר לומר: צפוי ערב לוהט.

אין הם דומים, גאליס ויאנאקיס. אולי יש דימיון קל במימדים, בגובה. אבל סגנון המשחק, האופי ואולי גם היכולת האישית – שונים לחלוטין.

גאליס, כבר למדנו להכירו, הוא הוירטואוז. כדורסלן כל־יכול. משהו כמו סופרמן בתחום הכדורסל.

יאנאקיס הוא שחקן־נשמה. כאשר הוא מתייצב על הפארקט המואר, אתה מגלה שם לפתע אישיות אחרת מזו שהכרת שעה קלה לפני כן, מחוץ לאולם הכדורסל. הבחור החייכן הזה, טוב הלב, אולי אפילו ביישן, שבקושי מסוגל להרים את קולו – עובר מטאמורפוזה כמעט ב־180 מעלות. בבת אחת יש בין הסלים 92 ק"ג של כספית רועמת.

הוא נע על המגרש כמו בעל הבית. נותן לך מיד תחושה שהפארקט, כולו שלו. שלא יתכן אחרת. פליי־מייקר וקפטן – שכל גופו ומחשבותיו במשחק.

אקסטזה מלאה

באליפות אירופה האחרונה, במדי נבחרת יוון, עקבתי אחריו בכל משחקיה של הנבחרת המארחת – עד לגמר הבלתי נשכח שלה מול ברית המועצות. יאנאקיס לא שיחק סתם, הוא כאילו היה במעין "טריפ", באקסטזה מוחלטת. לא רק בגלל הקהל האדיר שמילא את היציעים, כמו בגלל אהבתו הגדולה: משחק הכדורסל והרצון העז המפעם בו לנצח.

פעמים חשבתי: עד כמה הוא דומה, לפחות באופי ל...מוטי ארואסטי, הרכז הג'ינג'י של מכבי ת"א. גם מוטי הוא כזה: שחקן נשמה. הלב של מכבי.

בניגוד לתחושה שיכולה הליוצר אצל הצופה מהצד, יאנאקיס לא מרגיש כמי שנמצא כצלו כל חברו המפורסם יותר, הסופרסטאר גאליס. יאנאקיס מכור לדבריו רק לניצחון, לא לתהילה ולא לכבוד. הוא רוצה לנצח. עם הנבחרת הלאומית של יוון, כמו עם אריס סלוניקי, או אפילו נבחרת אירופה. כשמאמנו מורה לו לשבת על הספסל וחברו, ניק, עושה את העבודה הגדולה ומשיג את הנצחון – הוא צוהל, יותר מכולם. מוכן לפרגן, אפילו כאשר באותו רגע ממש לא עשה זאת במו ידיו. מישהו הגדיר אותו פעם: חולה־ניצחונות.

אבל כשם שהוא צוהל אחרי ניצחון – כך הוא גם בוכה, ממש כך, אחרי כל הפסד. לא תאמינו, אבל הוא ממש מזיל דמעות. ראיתי זאת במו עיני.

במשחק הגמר הנ"ל נגד נבחרת ברית־המועצות, כשחשב שהחלטות השופטים מנוגדות לרצון שלו לנצח, התעוותו לפתע פניו התעוותו – ונדמה היה כי הנה־הנה הוא עומד לפרוץ בבכי מר.

האוהדים המתינו

הערב הוא כאן. במוצאי־שבת, חזר לביתו שבסלוניקי, ממסע־כדורסל בן חמישה ימים שכלל את ברצלונה (בגביע האלופות), חנייה באתונה ביום שישי למשחק ליגה עם פאניוניוס (ניצחון נוסף 78–86), כשנחת מטוס "אולימפיק" בטיסה הפנימית מאתונה לסלוניקי, בחצות של מוצ"ש, המתינו לו ולחבריו מאריס כמה אלפי אוהדים (!). ביקשו לכבדם על הנצחון הסנסציוני בספרד. "למרות שעברו יומיים מאז, לא שכחו לנו את זה. באמת ניצחון גדול, מרגש. פעמיים ניסו השופטים, בשניות האחרונות, לתת לספרדים את האפשרות לנצח אותנו – אבל ברצלונה לא ידעה איך לנצל את המתנות הללו", סיפר לי יאנאקיס.

יאנאקיס וגאליס בת"א, בביקור עם נבחרת יוון לפני חודשיים (צילום: עדי אבישי)

הוא הגיע לסלוניקי לפני שלוש שנים וזו כאמור העונה הרביעית שלו באריס. "מאז שהגעתי לשם, זכינו כל עונה באליפות, ואפילו בקלות יחסית. גם נטלנו את הגביע היווני. יש לנו קבוצה שלא רק יודעת לשחק כדורסל, אלא שגם רוצה לנצח. המטרה הקרובה: גביע אירופה לאלופות...ואינני חושב שזו הכרזה שחצנית."

– אתה באמת מאמין ביכולת שלכם לזכות בגביע האלופות?, הבעתי פליאתי בגלוי.

לפאניוטיס יאנאקיס יש תשובה ניצחת: "וכי מישהו אחר, מלבדנו, האמין בפיראוס שנבחרת יוון מסוגלת לזכות במדליית זהב אירופית?... לנצח את ברית המועצות?... את יוגוסלאוויה?... אחרי אליפות אירופה של 1987, אין עוד דבר בלתי אפשרי. באירופה גילו שגם ביוון יודעים לשחק כדורסל".

שיא בנבחרת

אפילו אם נשמעת בקולו נימה מסויימת של יוהרה ושחצנות, הוא איננו כזה. ראוי יותר להעניק לו את ההגדרה: צעיר יווני עם גאווה לאומית יוקרת. מי שמכיר את היוונים, מגלה כי תכונות אופי דומות יש אצל רבים מהם.

לפאנאיוטיס 205 משחקים בין־ארציים במדים הכחולים־לבנים של הלאס. הוא הכדורסלן בעל המאזן הבין לאומי המרשים ביותר. נתון שאומר הרבה, לזכותו וגם מסביר לא מעט מיהו.

אבל נחזור לחלום, או אם תרצו, לשאיפה הלגיטימית שלו לזכות העונה בגביע אירופה לאלופות: "יש ללכת צעד אחר צעד. משחק אחרי משחק. להתייחס לכל מאבק בבית הגמר הזה, כמו אל משחק הגמר. ורק בסיום נוכל לדעת האם הצלחנו במשימה. אבל שיהיה ברור לכל – כפי שזה ברור לי ולחברי: ארסי סלוניקי דגם 87' שונה מכל אלופה יוונית אחרת שנראתה קודם לכן באירופה. יש לנו קבוצה של ווינרים, המסוגלת לזכות בגביע האירופי".

רציתי לדעת כיצד הוא מרגיש בצילו של הסופרסטאר גאליס. התשובה שלו:

"כאשר אתה משחק בקבוצת כדורסל, אין שחקן בעולם שמסוגל לשחק לבדו. גאליס הוא כדורסלן גדול, אבל גם הוא זקוק לארבעה שחקנים לצידו ואפילו על הספסל, כדי שיעזרו לו לנצח. משחק צוות – זו הנוסחה. לימדתי את עצמי במשך שנים, שהקבוצה שלי – חשובה יותר מכל. הבנתי, שכדי לנצח חייבים לעזור לשחקנים הטובים, בעלי הכישורים המיוחדים במינם שמצויים לידך. אם ניקי קולע טוב – צריך לעשות הכל, כדי שיקבל את הכדור כמה שיותר וימלא את תפקידו. נכון, צריך הרבה סבלנות. אבל אנחנו עושים היסטוריה. הדבר החשוב הוא לנצח – ולהיות הטובים מכולם".

יאנאקיס קולע ג'מפ־שוט. שחקן נשמה.

אבל בכל זאת, ניקי גאליס הוא משהו מיוחד: "מלך הסלים" של אליפות אירופה, "מכונת יריה על שתיים", קולע מתי שרוצה, מכל זוית וטווח, מול כל יריב או שומר שמוצב מולו באירופה – לא חשוב הגובה ו/או המשקל.

יאנאקיס מסכים לכל מילה בעניין הזה.

"כן, גם אני רואה ונדהם כל פעם מחדש ממה שהוא עושה. דומה שניקי יכול לעשות כל מה שרק עולה על דעתו, כאשר משאירים אותו לשבריר שניה ללא פיקוח על הפארקט. אפילו אנחנו, חבריו, מעולם איננו יודעים מה הוא עומד לעשות. קלע בחסד – הטוב ביותר שיש כיום באירופה. יש לו שהייה באויר המטעה כל מגן. אנחנו בהחלט בני־מזל שיש לנו שחקן כזה".

במהלך משחקי אליפות אירופה לנבחרות, סופר מפה לאוזן כי בין שני הידידים, יאנאקיס וגאליס, יש שבר. אמרו שהסיבה לקרירות ביחסים ביניהם היתה נעוצה בריב שפרץ בין הנשים. אבל היום הם שוב חברים. "ניקי כעת הוא גבר חופשי, כבר לא נשוי", מסביר פאנאיוטיס יאנאקיס.

ואי אפשר בלי מעט היסטוריה. אז ככה: פאניוטיס יאנאקיס החל לשחק כדורסל בגיל 9. אבל גם כדורגל. מוצאו מעיירה קטנה, ניקאה, ליד פיראוס. ב־1971, בהיותו בן 12, הצטרף לראשונה למועדון כדורסל, לקבוצת ילדים.

עד מהרה נתגלו כישוריו והוא קודם במהירות רבה, עד שבגיל 14 (!) היה לכדורסלן הצעיר ביותר בקבוצה הבוגרת של אותו מועדון, יוניקוס ניקאה, ששיחקה אז בליגה השניה ביוון.

"בגיל 15 עלינו לליגה הראשונה ואז גם צורפתי לנבחרת הקארטים והנוער. שנה אחר־כך, בגיל 17, הוזמנתי לנבחרת הלאומית של יוון. עבורי זה היה יום גדול באמת", סיפר.

הערב הוא יהיה על הפארקט של היכל הספורט ביד־אליהו, באותה נחישות־החלטה ושאפתנות־שיא, כמו בברצלונה.

"אני רוצה לנצח, כמובן. אנחנו גם יכולים לנצח. אבל אני יודע היטב שמכבי ת"א היא קבוצה גדולה, מהירה. קבוצה שאוהבת לרוץ. ננסה לעצור אותה", אומר פאנאיוטיס יאנאקיס, הקפטן והלב של אריס סלוניקי. ■

תעודת זהות

השם: פאנאיוטיס יאנאקיס.
גיל: 29.
טלר: בניקאה, שליד פיראוס.
גובה: 1.92 מטר.
משקל: 92 ק"ג.
מצב משפחתי: נשוי + 2 (שלי בת 5 ודימטרי, בן 15 חודש).
החל לשחק: בשנת 1971 ביוניקוס ניקאה.
באריס סלוניקי: מ־1984.
תפקיד: קפטן הקבוצה והנבחרת.
בנבחרת הלאומית: מ־1976.
הופעות בין־ארציות: 205.
השיא: מדליית זהב באליפות אירופה לנבחרות 87'.

על הכוונת

ארז קופמן

כשנסע לנסות מזלו בכדורגל ההולנדי, בקבוצת רורה, היכו במכבי ת"א על חטא השחרור הקל שנתנו לו וביכו את אובדן הכישרון הזה. מי שהיה אמור להנהיג את הקבוצה החדשה, אותה תיכננו לבנות גיורא שפיגל ודרור בר־נור במכבי ת"א, החליט להעדיף קריירה מיקצוענית בחו"ל. אבל הרומן שלו עם רורה היה קצר, וכהעדר דקות משחק, החל להתגעגע הביתה. משם היתה הדרך קצרה עד לקבלתו חזרה במכבי. והיום, לאחר שני מחזורי ליגה ששיחק בקבוצה זו, דומה שקיבלנו מוטי איוניר אחר.

ארז לולו ויתר לו מיד על החולצה מספר 8, העיקר שירגיש בבית. תחילה ישב שלושה מחזורים ביציע, ריצה את עונש הכרטיסים הצהובים שלו מהעונה שעברה. ואז, כשמכבי ת"א התקשתה לנצח, הכין מוטי את גודל הציפיות ממנו.

מעורערת של אבי כהן על המגרש. היום, כשאבי בגלזגו ריינג'רס, פתוחה בפני איוניר הדרך לקבלת המישרה שהתפנתה. בינתיים הוא לא הרים את הכפפה.

למרות שמדובר רק בשני מחזורים שבהם שיחק, ניראה כי חל במוטי שינוי מסוים. הורגלנו לראות את האנרגטיות שלו על המגרש, את הגליצ'ים הקשוחים שביצע לאחר איבודי הכדור שלו, כדי להשיבם מיד לרגליו, את המרץ שלו, את רצונו לקבל כל כדור ואת עוצמת כדורי העונשין

שבחור שיחקו שחר בראל ובני טבק, העדיף להיות האיש השלישי ולחכות לריבאונדים בקצה הרחבה. אולי השפיעו עליו כמה בלימות "נקיות מדי" של אפרים רוידי, בעימותי אחד על אחד. נראה כי גם העדר כושר גופני ודקות משחק, עשו עליו את שלהם.

במכבי חיכו לאיוניר אחר. בינתיים הוא לא עונה על הציפיות הללו. בטוח שגם הוא לא מרוצה ממה שנתן בשני המחזורים הללו. אבל איש לא יבוא אל התושב החוזר של מכבי בטענות לאחר זמן כה קצר.

איוניר. היעדר דקות משחק בהולנד, עשו את שלהם... (צילום: עדי אבישי)

מי שאמור היה להנהיג את מכבי ת"א/כדורגל, עובר עדיין את משבר הקליטה של תושב־חוזר ■ עד כה, רק עשה את שלו – ומעט, יחסית ■ השהות הקצרה בהולנד הרגיעה אותו יותר מדי ■ בשבת, נגד שמשון, מצפים אצלו לתחילת השינוי

מוטי האחר

אפילו גיורא שפיגל עצמו הסביר כי מוטי הוא זה שיביא למכבי את ההתלהבות, המחץ והמרצת יתר השחקנים, כדי שיבינו שתובה לנצח בכל משחק.

מוטי עצמו שמע את הדברים וקרא את כותרות העיתונים, לאחר אי ההצלחות של מכבי. "רק שלא יראו בי מושיע", ביקש.

משבר קליטה

היום, נכון לשני המחזורים ששיחק – ניצחון 1–4 על הפועל פ"ת ותיקו 0–0 בב"ש, בשבת האחרונה – אפשר להבין מדוע אמר מה שאמר. את שרביט המנהיגות בקבוצתו, עדיין לא נטל לידיו. הסתפק בלעשות את שלו. בעיית ההשתלבות בצורת המשחק של מכבי, עדיין לא ניפתרה. את משבר הקליטה הזה עובר כל שחקן, ולא משנה כמה זמן שיחק שם בעבר. והמשבר הזה, בדיוק כפי שקרה למשה סיני במחזורים הראשונים לאחר שובו מבלגיה להפועל ת"א, לא פסח גם על מוטי.

איוניר שאף כמה שנים להגיע במכבי למצב של היום. למרות הדומינאנטיות שלו בשנים קודמות בקבוצה, הוא קיבל את עובדת מנהיגותו הלא המפורסמים שלו. בינתיים לא ראינו את הדברים הללו.

מוטי, דומה, נרגע והחל לשחק אחרת. הגיחה ההולנדית עשתה לו משהו. הוא כבר לא מנסה לקבל כדור בכל מחיר. איבודי הכדור שלו, כבר לא מלווים בריצה המאיימת לחוטף. עכשיו הוא כבר מוותר עליהם ומשקיף על התקפת היריב המתפתחת. גם תיקולים קשוחים לא ביצע. כדורי העונשין, המעטים שבעט, ניראו לגמרי לא מאופסים ואפילו לא חזקים כבעבר. פתאום הוא מחליץ כדורי נגיחה קשים בקרנות של ב"ש. מה, זה מוטי?!

מעדיף את העומק

במשחק עם הפועל פ"ת, השגיחו עליו בשבע עיניים. פחדו מהקאס־בק שלו. מול ב"ש זה כבר היה סיפור אחר. איש לא שמר עליו, אישית. נתנו לו את מרחבי הפעולה, אבל הוא לא לקח אותם. במקום לשעוט עם הכדורים ולהעביר את התקפת מכבי להילוך רביעי, העדיף מוטי להסיט מיד כל כדור שנמסר אליו. ביקש שיתוף פעולה, לא שיראו בו את הכתובת היחידה והמצילה בכל התקפה של ת"א.

עוד שינוי הוא העדפתו לשחק יותר בעומק. הגם

"רכשנו שחקן לא לעונה אחת, אלא לכל החיים", אמר שפיגל לאחר משחק גרוע של מוטי, בב"ש. במכבי מסתכלים עליו בזכוכית מגדלת, מחכים לשינוי. ■

> **לחזור בגדול**
>
> משחק השבת של מכבי ת"א מול שמשון, שיפתח את הסיבוב השני, הוא גם בבחינת פתיחה של דף חדש במכבי ת"א. בקבוצה לא אוהבים את 8 תוצאות התיקו שהשיגו ב־13 המחזורים הראשונים, גם לא את פער 9 הנקודות מנתניה, המוליכה. זה איפוא הזמן הטוב ביותר למוטי איוניר, לחזור בגדול אל מרכז העניינים במכבי.
>
> למעלה מחודש הוא כבר פה. מעתה ירצו לראות ממנו גם פירות.
>
> שמשון מודעת לכך ויש לה את הכלים לעצור ולשבש את משחקו של כוכב הקישור המכבי. יבחנו את כוחו, אם יאיים וינהיג את מכבי בהתקפותיה, ישימו לו גם שומר אישי. אלון נתן מצוע כרגע, אולי לא ישחק בשבת. המעמסה על איוניר תגדל גם בשל כך.
>
> גם אוהדי מכבי מביטים אליו בשאלה. מעודדים אותו, מחפשים בו את הרמות שכה חסרה לת"א באחרונה.
>
> והוא מודע לכל זאת יותר מכולם. את התשובה שלו נראה בשבת.

הישראלי שהוכתר כ"אול־אמריקן"

דב קרמר (מימין) מוליך בתחרות ההזמנה במזרח טנסי, ארה"ב (תצלום מהעיתון המקומי "The Tiger")

אלכס פרלסמן

תשעה חודשים לפני אולימפיאדת סיאול עושים שני אתלטים ישראלים במסלול הצלחות, שיכול להביאם לעמדת כניסה לסגל האולימפי שלנו. רחוקים מהכותרות אצלנו, באוניברסיטת קלמסון בדרום קרולינה בארה"ב, הצליחו שניהם לשפר את הישגיהם האישיים בצורה שלא ניתן היה לחזותה מראש. הדרך בה השניים מתקדמים היא יחודית – גם בעידן הטכנולוגיה. אחת לשבוע הם מרווחים טלפונית למאמנם האישי החי בישראל, כיצד עמדו בלוח האימונים שהכין עבורם, ערב צאתם לארה"ב. בהתאם לאותה שיחה הוא מורה להם על השינויים במערכת האימונים, במידה שאלה נחוצים. אחד מהשניים אף הגדיל לעשות, כשזכה בסוף נובמבר בתואר "אול אמריקן", תודות למקום ה־22 שהשיג באליפות האוניברסיטאות של ארה"ב במירוצי שדה (התואר ניתן ל־25 הראשונים).

שני האתלטים הם דב קרמר ויחזקאל חליפה. קרמר היה ב־23 בנובמבר ל"אול אמריקן", תואר יוקרתי ביותר, כשדורג במקום ה־22 באליפות בשרלוטסוויל. חרף תנאי השדה הקשים במהלך הריצה, הצליח קרמר לקבוע זמן טוב משיאו האישי על מסלול – 29:58 דקות (שיאו ב־10 ק"מ על מסלול עומד על 30:12 דקות, ונקבע אשתקד בליגת האוניברסיטאות).

חליפה תפס מקום 45, עם 30:16 דקות, אבל אין בכך כדי לבטל את ה"רקורד" המרשים שלו בשלושה החודשים האחרונים. גאה בהשגיהם הוא מאמנם אליה בר־זאב.

חוזר ל"מפה"

החקלאי מערוגות המלמד אתלטיקה בסמינר הקיבוצים (בשנים האחרונות ריכז את קורס מאמני האתלטיקה בבית־הספר למאמנים ב"וינגייט") מתעתד לחזור ל"מפה". מי שטיפח את שיאן ה־5000 המפורסם יובל וישניצר, את אחיו רפי, את המרתוניסטית מס' 1 זהבה שמואלי ועוד רצי מרחקים טובים – נמצא עתה בדרך הנכונה עם קרמר וחליפה. אלא שהפעם, העבודה היא דרך הטלפון...

בר־זאב: "המאמן הראשי של אוניברסיטה קלמסון עמד על כך שקרמר וחליפה יתאמנו על־פי תכניותי. חלק מתנאי המילגה שלהם, שמדי שבוע, ביום ב' בערב, הם רשאים לטלפן אלי לישראל, לספר לי כל מה שעבר עליהם באימונים ובתחרויות ולהיוועץ בי".

קרמר וחליפה, לדבריו, נהנים מתנאים אידיאליים. המילגה המלאה שקיבלו, תודות לתוצאות שקבעו בארץ טרם צאתם לארה"ב, כוללת לימודים וכלכלה. בבחירת מערכת השיעורים, ניתנת להם עדיפות, על היותם כוכבי נבחרת האתלטיקה של האוניברסיטה. קרמר הוא מס' 1 בנבחרת זו

דב קרמר, הלומד במיכללת קלמסון בדרום קארוליינה, קבע הישג מרשים באליפות ריצות שדה של המיכללות בארה"ב ■ יחד עם חברו, יחזקאל חליפה, שהיה שיאן הנוער ב־5000 מ', הם מחזיקים את נבחרת המיכללה שלהם ■ מקיימים תידרוך טלפוני קבוע עם מאמנם, בישראל

וחליפה מס' 2. קרמר לומד כלכלה, שנה שניה; חליפה – מתמטיקה ומחשבים שנה ראשונה, אחרי שתי שנות לימוד מתמטיקה באוניברסיטת ת"א.

נפגע אוטובוס 300

יחזקאל, 24, הוא בעל שיא הנוער (עד היום) ב־5000 מטר (14:38.9 דקות). שיאו ב־3000 נופץ בידי אלי תמר. הוא מושבניק מבית־עזרא ליד אשדוד, היה בין נוסעי אוטובוס קו 300 מת"א לאשקלון שנחטף בידי המחבלים באפריל 1984. אז היה חייל בצה"ל. המחבלים שהשתלטו על האוטובוס חיפשו על גופו נשק לאחר שהצמידו סכין לצווארו. הוא הצליח להימלט מהאוטובוס לאחר שנפתחה אש של כוחותינו לעבר המחבלים. אחד הכדורים פגע בידו. שבר בעצם שורש האגודל. ניתוח ב"שיבא". עד לפציעה, נחשב כשרון גדול, ליורשו האפשרי של יובל וישניצר. מאז חלה נסיגה בכושרו הגופני והתוצאות שהשיג איכזבו. עתה, בא המיפנה.

"יותר משנתיים לא הרגשתי כ"כ טוב, כפי שאני מרגיש עכשיו", כתב חליפה למאמנו. בדיקה שנערכה לו לפני שיצא לארה"ב, גילתה כי לחץ לימודי המתימטיקה באוניברסיטת ת"א והרגלי תזונה לקויים, היו לו לרועץ ומנעו התקדמותו. באוגוסט '85, בבלגיה קבע 14:02.32 דקות ב־5000 מטר (התוצאה השלישית בטיבה של ישראלי בכל הזמנים, אחרי וישניצר וגמליאל). בכך הבטיח את המילגה בקלמסון. במקביל השיג תוצאה מחמיאה אחרת, 1:06.53 שעה בחצי מרתון בוואטפורד.

את קרמר נטל בר־זאב תחת חסותו לפני שלוש שנים. רב נקשר אליו ועבר בעטיו מ"איילות" למכבי ת"א. יחד עמו עברו גם חליפה, עמית נאמן ושם־טוב סבג. יו"ר מכבי ת"א אלדד בוקשפן יכול להתגאות היום בצוות מבטיח לריצות בינוניות וארוכות. לא עוד רוני מעוז ואריה גמליאל, לכרם בצמרת.

קרמר יליד 1965, מוגדר כבעל נתונים מצויינים לריצות בינוניות וחדצי ארוכות. הוא שוהה בקלמסון זו השנה השניה. בשלהי הקיץ נפצע כקרטון לו במסע האתלטים לאירלנד, וכך נמנעה ממנו להשתתף באליפות ישראל. "הפסקתי את אימוניו ונתתי לו להתאושש לקראת עונת מירוצי השדה בארה"ב. ידעתי, שהצלחה שם תיכנה את כל העונה שלו כמסלול", מסביר בר־זאב.

אך גם המאמן לא פילל עד כמה יעשו שני חניכיו חיל. בתחרות המחוזית הראשונה, מירוץ דרכים ל־8 ק"מ עם עליות, מורדות ומשטחי דשא, הציב קרמר שיא מסלול, 24:59.1 דקות. בתחרות הזמנה בנאשוויל, טנסי, היה ראשון, 24:13 (שיא מסלול). הוא הקדים את חליפה, שסיים שני, בשש שניות. תודות להצטיינותם דורגה נבחרת המיכללה שלהם ראשונה בתחרות הקבוצתית.

יומו הגדול של חליפה היה באליפות האוניברסיטאות המחוזית של דרום קרולינה, באטלנטה. חליפה דורג שלישי, עם 24:51 דקות. הקדים ב־28 שניות את קרמר, שהיה לאחר שבוע מחלה. שניהם הובילו את אוניברסיטת קלמסון לנצחון הקבוצתי, והעלו אותה לתחרות המחוזית החשובה, שהיתה ב־14 בנובמבר בפורמן גרינביל.

יחזקאל חליפה. המחבלים חיפשו נשק על גופו (צילום־ארכיון עדי אבישי)

כאן תיחרו 34 אוניברסיטאות. קלמסון דורגה שניה, אחרי וירג'יניה (קרמר סיים שני בין עשרות הרצים המצטיינים. חרף תנאי השדה הלא נוחים היו 20 רצים שירדו מ־31 הדקות). זמנו 30:04 דקות ב־10 ק"מ. חליפה דורג 11 (30:39).

הצעד הבא אליפות ארה"ב, שעליה כבר סיפרנו.

העתיד, מה הוא צופן להם? – לבטח טובות. ■

"כן, איכזבתי"

משה אייזנברג מבני־יהודה מוכן להודות בכך באומץ לב ראוי להערכה ■ יש לו כמה הסברים לסיבות ■ "בסך הכל אני בתחילת הדרך ולא הבטחתי שאבקיע עשרות שערים..." ■ "עכשיו הקבוצה שלנו מתייצבת, ראו את זה בשבת האחרונה"

אלי קמיר

– משה אייזנברג, נגמר סיבוב ואתה – איכזבת.

– כן, סך הכל התפוקה שלי עד כה, לא היתה מי יודע מה. סבלתי מפציעה וחוסר מזל. לא הצלחתי עדיין לעשות מה שמצפים ממני.

– זו הבעיה, כנראה שמצפים ממך יותר מדי.

– אני לא יודע. גם עם הציפיות לא היו גרולות, הייתי צריך להבקיע.

– ולהבקיע הרבה.

– לא הבטחתי בתחילת העונה שאכבוש עשרות שערים. רציתי וציפיתי לכבוש הרבה.

– בעצם, לאורך זמן, עוד לא עשית כלום בכדורגל הישראלי.

– אני בסך הכל בתחילת הדרך. לדעתי, לא עברתי מספיק בכדורגל כדי שאפשר יהיה לדבר על הצלחה לאורך זמן.

– אז עשו לך עוול.

– למה?

– התייחסו אליך כאל אחד כמו כולם.

– אני לא חושב שמישהו עשה לי עוול. צריך רק יותר סבלנות בקשר אלי.

– זה נשמע נדוש. כל חלוץ שלא מבקיע ניתלה על התירוץ הזה.

– אני מאמין בעצמי.

– מה בכלל המעמד שלך בין החלוצים בארץ?

– זה שאני שחקן נבחרת, זה העניק לי קידום די גדול. למרות שאני נחשב לאחד החלוצים הטובים בארץ, לעצמי אני צריך עדיין להוכיח. לא עומדים מאחורי מספיק שערים, כדי שארגיש מספיק גדול. אני עדיין בגדר חלוץ מבטיח ולא אחד שכבר הצליח.

– והקהל, מה איתו, גם הוא יאבד את הסבלנות בסוף.

"גם כשמעודדים אותי אני בלחץ גדול"

– כרגע הוא סובלני, אני מקווה שאוכל לגמול לו.

– רק שלא ילחיץ אותך לפני כן.

– גם שמעודדים אותי, אני בלחץ. השער הראשון חסר לי. הוא יפתח לי את הדרך.

– זו הבעיה, פסיכולוגית?

– זה החוסר מזל. זה מה שמתסכל אותי.

– מה בקשר לקבוצה שלכם. התגלה הבלוף העונה.

– לא מסכים איתך. היתה לנו בעיה בהגנה, ובקישור הפסדנו את מישל דיין. כעת הקבוצה מתייצבת, ראו את זה בשבת.

– בעצם, כדורגל גדול אף פעם לא הצגתם.

– גם כאן אנחנו חושבים אחרת. שנה שעברה שיחקנו כל משחק בשביל לנצח. לא נתנו הצגות כמו בית"ר ירושלים והיה חסר לנו מחץ בהתקפה. זה הכל. בגלל זה לא לקחנו אליפות.

– בכל אופן השנה אתם במקום המתאים.

– המקום האמיתי של בני־יהודה זה בצמרת.

– הביאו את דוביד, חשבו שכך זה יראה?

– לקח קצת זמן לשני הצדדים להתרגל אחד לשני. עכשיו אנחנו אופטימים.

– אתה לא חושב שזה לא רציני כל המהו סביב המגרש הביתי.

– השנה, יותר משנים עברו, ישנה השפעה של משחקי הבית. בני־יהודה ידועה היתה תמיד כקבוצה ביתית. האמת, גם אני חשבתי שהכל תירוצים עד שחזרנו לשכונה. דוביד, לא היה צריך בכלל לתת הוראות. הקהל הטריף אותנו.

– קבוצה טובה משחקת בכל מצב.

– אתה צודק. אבל היינו צריכים את הדחיפה. המשחקים בוינטר היו כאילו על מגרש נייטרלי.

– מה עוד חסר לכם?

– מזל.

– מזל הולך עם הטובים.

– כשבת היה לנו מזל והבקענו שני שערים, שיכלו גם לא להיכנס. עם זה כמו שאתה אומר, אנחנו כנראה טובים.

– מה בקשר לנבחרת?

– אני מקווה להצליח.

– לחיות בסגל אני מבין. אתה לא מדבר על הרכב..

– קודם כל בסגל. לגבי ההרכב יש לי סבלנות.

– אתה לא מחוויר ליד אוחנה, רוזנטל ואלי דריקס?

– מחוויר? להיפך, זה כבוד לשחק איתם.

– ולהתמודד איתם אתה מסוגל?

– אני מקווה לקבל קרדיט.

"הקהל במגרש הביתי ממש מטריף אותנו"

– אתה מסכים שההתנפלות של מיחיץ' על המאמן שלך, היתה לא מוצדקת.

– עזוב, לא רוצה להתייחס לפרשה הזו.

– איך הרגשת?

– עזוב, בוא נעזוב את זה.

– רמזים לגבי העתיד שלך קיבלת?

– קיבלתי רמזים שצריך סבלנות. אי אפשר לעלות חמישה עשר שחקנים בהרכב. צריך סבלנות.

– קוטלים את הנבחרת. מה אתה אומר?

– חלק, בצדק. באופן כללי, צריך לקחת הכל בפרופורציות ולתת זמן וחופש פעולה.

– ואחר־כך לבכות שישבו בחיבוק ידיים ולא עשו כלום.

– צריך לעשות, לא לעשות ליניץ'.

– עושים לכם ליניץ'?

– יש משחקים שמגזימים.

– העיקר, מה יהיה באוסטרליה?

– אני אופטימי. ■

"רק 10 שערים"

משה אייזנברג נולד ב־19 באוגוסט 1967. כשהיה בן 10 החל לשחק במכבי ת"א ובגיל 14 עבר לבני־יהודה. "עלינו לנערים ולא זכיתי ליחס מתאים".

תוך תקופה קצרה השתלב בנבחרת הנערים האזורית וממנה המשיך לנבחרת הנוער של מירימוביץ' וניסים בכר. המאמן ליאון קונסטנטינובסקי העלה אותו לבוגרים, לפני שלוש שנים ומאז הבקיע עשרה שערים. "זה לא הרבה, זו תחילת הדרך שלי".

"את ההופעות בנבחרת הנוער הפסקתי לספור. בבוגרים, היו לי עד כה שלוש".

אייזנברג. "לא צריך לעשות לינץ' לנבחרת"
צילום: עדי אבישי

האיש למשימות מיוחדות

מיקי כהן, מגינה הימני של מכבי ת"א ■ בגמר גביע המדינה מול מכבי חיפה מילא חמישה תפקידים, אבל שואף בעיקר לשחק בקישור ■ סיפורו של עקשן

בועז ביסמוט

אם זה היה תלוי במיקי כהן, הרי שאת הפתיח לתוכנית הטליוויזיה "מבט ספורט" לא היו משנים לעולם. מיקי כהן, כדורגלן מכבי ת"א, אוהב מן הסתם, לשחזר בכל רגע פנוי את אותו צמד שערים מדהים – פעם לרשת מכבי פ"ת וכעבור שבוע לרשת באר־שבע – שרצו על המסך, שנתיים ברציפות.

היום הפתיח השתנה, אבל השערים של מיקי לא נשכחו. בגיל 23 וחצי הוא מגדיר עצמו, כ"איש למשימות מיוחדות" של מכבי ת"א. כתור שכזה, הוא שואף לעזור כמה שיותר במשימה החשובה ביותר: זכייה, סוף סוף, באליפות.

פגשנו את מיקי בדירתו. שותפו לדירה, השותף, מנשה שמעונוב חברו לקבוצה, התכונן אותו בוקר למשחקה של הנבחרת, עם מאלטה. "שיחקתי בכל הנבחרות: נערים, נוער ועתודה, כך שאני מקווה שיום אחד אמצא עצמי גם בנבחרת ישראל", אומר־חולם מיקי. נכון לעכשיו, קוסם לו יותר לבסס את מעמדו בהרכב הראשון של מכבי ת"א. בינתיים זה גם הולך לא רע.

הפגישה הראשונה עם הקבוצה הבוגרת, נערכה כשהיה בן 16 וחצי. לא שיחק, רק התאמן עם אבי כהן, משה שוויצר, מאיר נמני ושות'. בשבתות היה חוזר לנוער, כדי לשחק שם. המאמן דאז, יענקל'ה גרונדמן, הטיל את הדג הצעיר, מיקי, למים העמוקים רק כעבור שנה ומחצה. מיקי זוכר היטב אותו משחק, בו ניצחה מכבי את הפועל פ"ת 2–1. ואז בא הגיוס. מיקי מעט כועס על מכבי ת"א. "לא עזרו לי בכלל. שירתתי במשטרה צבאית, הרחק מהבית. אמרתי לדוביד שוויצר, אז המאמן, שאני חייב לשחק כדורגל. שום דבר לא עזר. התחלתי גם לשמוע רינונים, שאני עם הכדורגל גמרתי. אבל נגד כוח הרצון אין מה לעשות. לא ויתרתי, לחצתי. יוסי דבס, העסיין, למעשה האבא השני שלי, סייע ועברתי לשרת קרוב לבית. זה הציל, בעצם, את הקריירה שלי".

מיקי חזר למסלול הכדורגל. בסיום אותה שנה גם נטל את תואר האליפות, עם הנוער. הקבוצה כללה את אלון נתן, ארז לולו, אלי דריקס ואיתן לוי. חיוך עולה על שפתיו, כשמיקי מספר על אותה אליפות. לא בגלל התואר, אלא בגלל שדרוביץ (אז מאמן מכבי ת"א – ב.ב.) אמר באותם ימים שלמכבי אין נוער"...

ואז באה הפציעה, יותר נכון סידרת פציעות. "זה אירע דווקא כשאיציק שניאור נתמנה כמאמן, ואני החסיד הכי גדול שלו. נפצעתי ושיחקתי רק בהשפעת זריקות". הפציעה בירך היתה קשה יותר מהמשוער. מיקי נאלץ לעבור ניתוח שהרחיקו לשנה תמימה מהמגרשים. "זה היה ממש מתסכל. כל פעם שחשתי שהנה־הנה אני מתקדם בכדורגל, באה פציעה שקטעה את הרצף", הוא אומר.

שנהר בא למכבי וגילה שלצעיר הזה יש חוצפה לא קטנה והרבה מאוד אופי. את החוצפה גילה המאמן, כשרצה להציב את מיקי בעמדת מגן ימני. מיקי העדיף לשחק בקישור, שם לדעתו הוא בא יותר לידי ביטוי. שנהר רצה אותו בהגנה. מיקי העדיף את הספסל. התאמן קשה והתמורר על מקומו בקישור. היום לא היה נוהג כך. עובדה: כשצוות המנהלים הנוכחי במכבי ת"א החליט, שיהיה מגן ימני, הסכים מייד. התבגר.

תחת הדרכת שנהר, הוא גם נתגלה כשחקן עם אופי, אומר מה שחושב. הרבה רובר אז על הקליקות במכבי. על האינטראקציה הלא תמיד חיובית בין ותיקים לצעירים. ערב אחד, לפני כשנה, קויימה ישיבת חרום במועדון, בעקבות תיפקוד לקוי של הקבוצה. כל שחקן אמר בתורו את שחש והרגיש. מה אמר מיקי? – "הייתי אחרון הדוברים. אמרתי שיש בעייה במכבי ת"א. הקפטן, אבי כהן, איננו מנהיג כראוי את השחקנים". התוצאה של גילוי הלב והאומץ הזה להגיד את שחש, היה מיידי: בשבת שלאחר אותה שיחה עקב אחר קבוצתו מהיציע. שבוע לפני כן פתח בהרכב הראשון. חמישה מחזורים לא שיחק, אך לא נשבר. ההזדמנות שלו באה.

חמישה תפקידים

בסיום אותה עונה חגגו אבי כהן וחבריו את הזכייה בגביע המדינה. "מילאתי חמישה תפקידים במשחק הגמר המרתק", נזכר מיקי. "שמרתי על בריאלובסקי, הייתי מגן ימני. לאחר מכן שמרתי על עופר מזרחי. החלפתי את לולו בקשר רפנסיבי ולקינות, גם שמרתי על מרילי".

המשחק נסתיים ב־3–3. בפנדלים החמיצה מכבי רק פנדל אחד – מיקי כהן בעט לקורה.

העונה הוא מרוצה ממה שקורה סביבו. "מכבי ת"א היום, זה מועדון יהורי. כייף להיות חלק ממנו. ממש כמו באירופה". השנה, לדעתו, ניתנת למכבי הזדמנות גדולה לזכות בתואר. המסוגלות להפריע לה להגשים את החלום הן, לדעתו, מכבי נתניה וכפ"ס. אבל הוא אופטימי.

כמי שנוטל חלק במערך ההגנה של מכבי ת"א, ביקשנו לדעת מה קורה שמה הכוונה למשחק האגרסיבי של קרייס־שמעונוב ולתיפקודו של הבלם האחורי חיים גולדברג, שרומה כי טרם מצא כימיה עם התפקיד.

מיקי יודע למלא נאמנה את תפקיד הסניגור: "קרייס ושמעונוב מוכרים בגלל מה שקרה עם תיקווה. אבל אני זוכר היטב, בערב שאחרי המשחק, כששמעונוב נשבע לי שהוא לא הלך לו על הרגל".

גולדברג, סבור מיקי, הוא שחקן טוב מאוד. "הצוות אבי כהן את שמעונוב, תיפקד טוב יותר וזה די ברור.

אבל הזמן יעשה את שלו וגולדברג יתפוס ביטחון. שמעונוב יהיה יותר חופשי – ואז למכבי תהיה הגנה לעניין". ■

בספירה לאחור שעורכת עתה נבחרת הכדורגל, לקראת המסע לאוסטרליה למשימה הקדם־אולימפית, נמצא גם הצוות הרפואי ■ כל השחקנים יישלחו בקרוב לבדיקות שיניים ■ מכינים להם תפריט מזון מיוחד ■ הנבחרת תצא עם ציוד ומיכשור רפואי רב מאחר ש"חובה לקדם כל בעיה אפשרית", כדברי המעסה הוותיק של הנבחרת, שמואל רוזנצוייג ■ עשר שנים הוא צמוד למסגרת הייצוגית מס. 1 של הכדורגל הישראלי ■ מתכונן להפיק סרט וידיאו מיוחד בנושא הטיפול בכדורגלנים

שמואל רוזנצוייג ואחד ממטופליו. "יש שחקני כדורגל שיש להם בעיות שמחייבות התייחסות מעבר לטיפול פיזיותראפי". צילום עדי אבישי.

אלי קמיר

טיפול מגע

יחד עם סגל נבחרת הכדורגל, המצוי עתה בתהליך הספירה לאחור לקראת הטורניר הקדם אולימפי באוסטרליה, מתכוננים למשימה הגדולה הזאת גם אנשי הצוות הרפואי של נבחרת ישראל, הרופא ד"ר מארק רוסנובסקי והמעסה שמואל רוזנצוייג. על־פי הוראתם, יילכו בקרוב כל שחקני הנבחרת לבדיקות שיניים – "כדי שלא יהיו לנו מקרים לא נעימים במהלך המסע הממושך", אומר שמוליק. גם את תפריט המזון לתקופת המשחקים הללו הם מכינים עתה. נושא חשוב, לכל הדעות, המחייב התייחסות קפדנית לא פחות. כן ישאו עמם השניים ליבשת החמישית ציוד עשיר ומיכשור רפואי מכל הסוגים "כדי לקדם כל בעיה אפשרית... יש לנו, לצורך זה, מזוודות גדולות..." מחייך שמוליק. הוא גם נשמע אופטימי: "יש לי תחושה בקצה האצבעות, שנגיע לסיאול".

לא היה קל לקבוע פגישה איתו. אחר־כך, לאחר שכבר ישבנו ודיברנו על עיסוקו, נאלצנו עוד להוסיף כמה השלמות ותיקונים. זמן. זו אולי הבעיה היחידה שלו בחייו: זמן. "אפשר אולי בשבת מתישהו? בבוקר אני מטפל ביהודה עמר. יותר מאוחר, אני יוצא למשחק של הפועל פ"ת. באמצע אפשר לעשות משהו".

"מדיקל ספורטס", שבת, 12.00 בצהריים. יהודה עמר יגיע מאוחר יותר. כרגע על המיטה מטופל שהגיע במיוחד מאנגליה. "אנחנו מתמחים בהרבה טיפולי גב. בעבר עזרנו לו, לכן הגיע שוב".

שמוליק רוזנצוויג, פיזיותרפיסט נבחרת ישראל בכדורגל, הוותיק ביותר בסגל המקצועי שמטפל בנבחרת. כיום, בצוות אחד עם ד"ר מרק רוסנובסקי, רופא הנבחרת.

מקצוען אל"ף־אל"ף

צריך להכיר את שמוליק, כדי להבין שהאיש גדול מהתואר, מהתפקיד שנתנו לו. עשר שנים הוא עובד בהתאחדות לכדורגל. צמוד לנבחרת, דואג לבריאות שחקניה. מכריו מספרים שהוא "סובל" פשוט כך, ממאניה למקצוע. רשימה ארוכה של שחקנים – החל בגיורא שפיגל, מוטל'ה שפיגלר, מוצי לאון וגיד לוין – כולם, כולם מכירים אותו, מודים לו באהבה ומדגישים שהוא מקצוען.
אומרים שחובר חכי גרוע שאפשר [illegible]

כראדם, זה שהוא בחור טוב. אצל שמוליק רוזנצוויג, עד כמה שישמע באנאלי, או אולי מלוקק, קודם כל עובדת הנשמה, אח"כ יש התמדה, רצינות, ידע ומקצועיות. משלב הכל, מצליח לדחוס את זה ב־24 שעות.

"פעם נפצעתי בברך", נזכר ניר אלון מהפועל פתח תקוה. "לכולם היה ברור שאין סיכוי שאשחק באותו סוף שבוע. שמוליק לקח אותי תחת חסותו, טיפל בי יום ולילה והעמידני על הרגליים לקראת אותו משחק. ניצחנו". הדוגמא הזו של ניר היא רק אחת. כמוה יש מאות. מוצי ליאון ודאי לא ישכח את התקופה שבה שיחק במדים הלאומיים. לפני משחק עם יפאן סבל מפריקה ביד. שמוליק עבד עליו שעות. מוצי נאנק מכאבים, שמוליק התמיד. חבישה מיוחדת העלתה בסופו של דבר את מוצי לכר הדשא. בסוף המשחק, היה הרפואי הוותיק המצטיין בשדה.

על־פי התעודות שהוא מציג יכול היה לקבל, לדבריו, משרה בכל מועדון כדורגל בעולם. "למען האמת, יש לי תעודה של מעסה בליגה הראשונה בגרמניה. עם תעודה כזו, אין מועדון שלא אתאים לו". ההתחלה היתה בשכונה, כשחיפש לעצמו, כילד, עיסוק בשלהו לשעות שלאחר בית הספר. "ניגשתי לתחנת מגן דוד אדום וביקשתי להתנדב. רציתי לעזור לאנשים. הקורס שם היה תחילת הדרך".

השתלמויות באירופה

אח"כ המשיך בכל מערכת הקורסים של מד"א, התגייס לקורס חובשים בצה"ל, למד עיסוי אצל גב' גולדמן ונסע לביה"ס לספורט בקלן, שם למד שמונה חודשים, איך לטפל בספורטאים. "כשסיימתי את לימודי עבדתי ארבעה חודשים בקליניקות, כדי לקבל ניסיון – רק אז חזרתי לארץ. הספקתי לסיים קורס מועדוני בריאות וכושר גופני בווינגייט והשתלמתי כמעט בכל מדינה מערב אירופית".

תמיד יש טיפולים

את נסיעותיו לחו"ל, עם הנבחרת, הפסיק מכבר למנות. היו הרבה, הרבה מאד.

"לדעתי, אברהם בנדורי (מנהל הנבחרת) ואני, עובדים הכי קשה מבחינה פיסית. תמיד יש טיפולים, תמיד יש עוד עבודה. כשהנבחרת חוזרת מאימון או ממשחק וכולם הולכים לנוח או לבלות, אני, קרוב לוודאי, נמצא עם אחד השחקנים הזקוק לטיפול. לא אחת קרה שכולם יצאו לטיול ואחד השחקנים חש ברע. אני נוהג להישאר עמו במלון... זה המקצוע שלי, אני חייב לנהוג כך – ואני אוהב אותו".

בחודש הבא יהיה בן 33. עם רקורד כשלו, מצפים לפגוש אדם שבע, אולי עייף, שכל הצגה, כולל היומן כבר מוכרת לו. אבל אצלו העניין הזה לא עובד. שנים רבות היה בהפועל פ"ת, 10 בנבחרת. הופיע בהרצאות רבות, תדריכים, טיפולים. השנה אפילו לחופשה שנתית לא יצא. "אין בכלל קשר בין תפקידו למה שהוא עושה", מספר אברהם גרנט מאמן הפועל פ"ת. "כשהייתי מעסה הבוגרים שלנו, הגעתי אליו רבות עם ילדים, כדי שיטפל בהם. מעולם לא השיב בשלילה. טיפל, דאג, התעניין. תמיד צמא ללמוד ורוצה לדעת עוד ועוד, בכל הקשור למקצועו. בכל פעם שאני חוזר מחו"ל הוא מגיע אלי מיד ושואל עם הבחנתי בחידושים. מקצוען בכל רמ"ח אבריו".

המצב הנוכחי בכל הנוגע לרפואה ספורטיווית בישראל, איננו מספק אותו. רחוק מזה. "אין ספק, יש שיפור גדול בהשוואה לעבר. ההתאחדות לכדורגל משקיעה הרבה מאוד. ספורטאים לומדים שהגוף מחייב שמירה קפדנית. אני בטוח שעלייתו לישראל של הד"ר רוסנובסקי, בשנות ה־70, תרמה רבות לקידום הנושא. מרק הוא מורי ורבי. למדתי ממנו רבות".

את תכונותיו של הספורטאי הישראלי הוא מכיר, לדבריו, מצוין. "אבל את הנושא הזה מכל הצדדים", הוא מדגיש. "הכדורגלן הישראלי נפצע הרבה מאד. לא מבינים בארץ את ההבדל בין לשחק חזק ולשחק מלוכלך. לא מכירים בעובדה שהכדורגל זה המקצוע שלהם ופשוט הורסים אותו. הפגרות הארוכות והמגרשים הרעועים, תורמים רבות לפציעות. היום, אפשר לראות שיפור במודעות. נכון שקשה עדיין לראות שחקנים שיודעים להתחמם נכון, או לטפל בעצמם בצורה מדעית – אך העבודה בגילאים הצעירים השתפרה מאד. יודעים כבר מה זה לעבוד בצורה מבוקרת. בתקופה הקרובה, אני מתכונן להפיק סרט לוידאו איך לטפל טיפול ראשוני בשחקן כדורגל".

פרשת נימני

קור הרוח והסבלנות של שמוליק עזרו לו רבות במהלך הקריירה. שחקנים רבים שטופלו בידיו, יודעים לספר על הבטחון הרב שהוא משרה סביבו. כשמאיר נימני נפצע בעת שהיה בשורות הנבחרת והסוכים בכף רגלו, שהסתובבה לצד השני, נקרעו כולם – טיפל בו שמוליק בקור רוח ובמקצועיות וידע להרגיע את כל השחקנים המבוהלים שממש ברחו מהמקום.

באחת מנסיעות הנבחרת בטיסה מאינסבורק לשוויץ, במזג אוויר איום ונורא, טולטל המטוס טלטלה עזה. הדיילות ישבו במקומן והשחקנים נתקפו לפאניקה. אחד מהם ביקש לקפוץ מהמטוס (כן, זו לא בדיחה). אחר התחפר מתחת למושבים. שמוליק הסתובב בין השחקנים, ניגב זיעה, הרגיע, דאג. "גם אני לא האמנתי אז שנגיע בשלום", הוא נזכר.

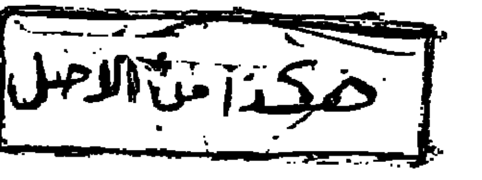
את יומו הוא מתחיל במכון לרפואה ספורטיווית של ההתאחדות לכדורגל. ב־15.00 הוא נוטש את המקום לטובת "מדיקל ספורט", המכון שבבעלותו בשותפות עם ד"ר רוסנובסקי ומשה צלינקר. העבודה שם מסתיימת בשעות הלילה המאוחרות.

"אני יודע על הרבה מאד מקרים, שאנשים הגיעו אלי לטיפולים בשעות דימיוניות ממש, והוא טיפל בכולם", נזכר גרנט. כשהיה שמוליק מעסה הפועל פ"ת, כוכב מכבי ראו, דורון רבינזון ממציעה סיכוייו לשחק בדרבי מקומי, נראה שזה היה ביום שישי בערב. הייתי אז יחד עם הקבוצה במלון. לפתע הגיע רבינזון וביקש שאטפל בו. עבדתי עליו הרבה זמן והכשרתי אותו למשחק. לא זכור לי אם הוא הבקיע שער באותו דרבי – רק זכור לי שהפסדנו. אחד מחברי ההנהלה שלי צוטט למחרת בעיתון כמי שהאשים אותי. לא עזר לו הרבה. הסבירו לו, שאני לא מוכן לשנות את תפיסת העולם שלי".

טיפול בעניינים בעלי אופי פסיכולוגי, הם חלק מעבודתו. לדבריו, שחקנים רבים סובלים מהפרעות שונות ומשונות, שבסופו של דבר חושפות אותם לפציעות אמיתיות על כר הדשא. "גם את זה למדתי מד"ר רוסנובסקי. ראיתי איך הוא עוזר לשחקנים לצאת מבעיות שאינן קשורות בפגיעות פיסיות. יש לדעתי צורך דחוף להתחיל לעבוד עם פסיכולוגים מתאימים, שילמדו את השחקנים כיצד להתרכז, איך להכין עצמם לכל משחק ואיך להשתחרר ממצבים קשים. שחקנים רבים מחפשים תשומת לב – וחשוב לתת להם אותה ובמינון נכון. למדתי מעט פסיכולוגיה, אך את התחום הזה, אני מעדיף להשאיר לאחרים". ■

רוזנצוייג בעבודה במגרש. "תמיד מרגיע, תמיד שקט וקר רוח, גם במצבים קשים"

צ'ארלס בארקלי

(פילדלפיה 76')

השם המלא: צ'ארלס וייד בארקלי
כינויים: "ט. 76" (ט. – טנק) ו"ראונד מאונד"
נולד: 20 בפברואר 1963 בלידס, אלאבמה
גובה: 1.98 מטר
משקל: 120 ק"ג
השכלה: תיכון – בלידס, אלאבמה; קולג' – מיכללת אוברון
בנ.ב.א.: נבחר בידי ה־76' בסיבוב הראשון של הדראפט (בחירה חמישית) ב־1984, למרות שלא סיים לימודיו באוניברסיטה
המאזן בקולג': 84 משחקים בשלוש עונות, 2322 דקות משחק. 63.6 אחוז דיוק מהשדה, 65.2 אחוז בעונשין, 606 ריבאונדים, 1183 נקודות ו־14.1 בממוצע
בנ.ב.א.: שלוש עונות, 230 משחקים בליגה הסדירה (אשתקד רק 68), 4315 נקודות בסך הכל, 1579 מהשדה (בלי הפליי אוף), דיוק של 57.2 אחוז מהשדה ו־72.5 אחוז בעונשין, 2723 ריבאונדים. אשתקד מלך הריבאונדים של הליגה – הראשון בתולדותיה מתחת ל־2 מטר. הישגיו אשתקד בריבאונד: 994 בסך הכלל, ממוצע של 14.6 למשחק. בסך הכל גם 387 חטיפות, 309 "גנות", 18.8 נקודות בממוצע
בפלייאוף: 30 משחקים, ממוצע של 20.6 נקודות למשחק, 13.2 ריבאונדים
"רוקי השנה" בליגה ב־1985. שני פרסי "שחקן המפתח של השנה" ('86 ו־'87)

נהג ה"רולס

ליברפול דגם 88', מגלה סימנים מובהקים של מכונה משומנת היטב מכפנים ומבהיקה גם מבחוץ ולכן יאה לה איפוא הכינוי "רולס רויס" ■ בנוסף לשלל הכוכבים שמצדיקים את המימרה המפורסמת של "מיסטר ליברפול", ביל שאנקלי, הרי מי שמנווט אותה כיום לדהרה חסרת הבלמים (כמעט) הוא ג'ון בארנס

אבי מלר

מכירים את אימרתו של ביל שאנקלי ז"ל: "בליברפול יש שתי קבוצות – אחת היא ליברפול והאחרת קבוצת המילואים שלהז" – יופי! הגיע הזמן, אחת ולתמיד, לבדוק אם זו רק הבדקה נחמדה, טפיחה עצמית על השכם, חידוד לשון פיקנטי, או שמא באמת משהו מורכב וקולע הרבה יותר.

כיוון שאין לי יומרות להיות אגאתה כריסטי, לא אאלץ אתכם לדלג לסוף הכתבה כדי למצוא את התשובה לתעלומה: שאנקלי היה רציני במאת האחוזים. אדרבא, הסגל הנוכחי של אנפילד לעונת 87'–88' מחזק שבעתיים את המימרה של גאון הכדורגל הליברפולי.

ההרכב הראשון

איך? בבקשה! לפניכם ההרכב הראשון של ליברפול – בשינויים קלים, כמובן, שנתבקשו מהעדרו של כדורגלן זה או אחר או חילוף טאקטי – ב־17 המחזורים הראשונים של הליגה העונה, שהניבו 43 נקודות, הפרש שערים של 41–9 ואף לא הפסד אחד:

שוער: ברוס גרובלאר.

הגנה: סטיב ניקול, אלן האנסן, גארי גילספי, בארי וניסון.

קישור: רוני וילאן, סטיב מקמהון, קרייג ג'ונסטון, ג'ון בארנס.

חלוצים: ג'ון אולדרידג', פיטר בירדסלי.

זוהי איפוא ליברפול, הקבוצה הראשונה של העיר לפי ההגדרה של 'שאנקס'. ומכאן – לקבוצת המילואים של המועדון, ה־11 הבאים בתור הממתינים (לפעמים על הספסל הראשון) להזדמנות שלהם לטפס להרכב הבכיר:

שוער: מייק הופר.

הגנה: ג'ון מקגרגור, מרק לורנסון (בינלאומי), קווין מקדונלד, ג'ים בגלין (בינלאומי).

קישור: יאן מולבי (בינלאומי), נייג'ל ספקמן, ריי האוטון (בינלאומי), ג'ון וורק (בינלאומי).

חלוצים: גארי אבלט, פול וולש (בינלאומי).

שתי קושיות

ועכשיו שתי קושיות לחנוכה:

א) האם יש עוד בעולם קבוצת מילואים שבהרכבה ששה (!) כדורגלנים בינלאומיים או בינלאומיים לשעבר?

ב) באיזה מקום בליגה האנגלית הראשונה היה מסיים ההרכב השני של ליברפול?

התשובה ל־א' היא לא. תשובה מדוייקת ל־ב' אין, אבל אולי בגלל ב' איש באנגליה כבר לא צריך לשאול באיזה מקום העונה תסיים ליברפול עצמה את הליגה. ומי שבכל זאת מעלה את הקושיה הזו – או שאיננו יודע לשאול, או שהוא אחד מארבעה בנים שלא העיפו הרבה זמן מבט בטבלה.

ג'ון בארנס (מניף ידיים במדי ווטפורד). הכל בגלל 300 ק"מ יותר צפונה...

בזכות הספסל הזה, כלומר בזכות הרזרבות העצומות והמחוננות שברשותה – הנכס הגדול והחשוב ביותר של קבוצה טובה השואפת לשמור על יציבות – תמשיך ליברפול בשעטה אל הכתר ה־17 שלה. היא תיבלם פה ושם, וגם ההפסד יבוא במוקדם או במאוחר – אולי אפילו לפני שיהיה סיפק בידה לשבור את השיא הפרטי שלה מעונת 49"–50' (19 משחקים ראשונים בליגה, ללא הפסד). כי לא לעולם חוסן – אפילו לא אצל המוצלחים, המוכשרים והמוכנים לקרב ביותר. אך גם אחרי ההפסד הראשון והשני, יהיו לליברפול שני יתרונות על־פני יריבותיה, שיעשו את כל ההבדל: הסגל הרחב ו... ג'ון בארנס.

בארנס הוא הסיפור האישי הגדול של עונת הכדורגל הנוכחית באנגליה. אני מוכן כבר עכשיו לקחת את הסיכון ולהמר שהשחקן השחור המצויין הזה – אם לא ייפצע ח"ו – ייבחר בסוף העונה לכדורגלן השנה באנגליה – של התקשורת והשחקנים כאחד.

את התרומה של בארנס באנפילד אפשר לחלק לשתי קטגוריות: מה שקרה לג'ון בארנס בעקבות המעבר לליברפול, ומה שקרה לליברפול בעקבות הרכישה של בארנס.

כמו ביח"ר יפאני

כאשר לסעיף השני: כמעט בכל עונה בה זכתה ליברפול בכתר היא דרסה יריבות ביעילות שהזכירה בית־חרושת יפאני וליקטה נקודות כאילו הן היו עלים באמצע השלכת. אבל התדמית שדבקה בה חוור והידבק היתה של "מכונה משומנת". גם טולדוזר יכול להיות מכונה משומנת, אלא שהשנה ניכרים בליברפול זו הפעם הראשונה סממני הרולס־רויס: משומנת מבפנים, מבריקה ומושכת מבחוץ. ג'ון בארנס הוא הנהג שציחצח והביא את הברק הזה לאנפילד. הוא המתעתע בהגנות, חולף על־פני יריבים כאילו היו נציבי מלח, ומחלק מסירות בין רגלי הבאים לבולמו. פיטר בירדסלי הטכני משלים אותו, וג'ון אולדרידג' הוא הנהנה העיקרי מפלאי הטכניקה של השניים.

וכאשר לג'ון בארנס עצמו: אי אפשר שלא לחזור לאותו ערב קייצי של 84' בריו דה־ז'ניירו, כשאנגליה, במסעה הדרום־אמריקני, התארחה במאראקנה למפגש רעים עם ברזיל. מארק הייטלי כבש שער יתרון לאנגלים. ברזיל שלפה את כל התחמושת כדי להשוות, ואז קיבל בארנס את הכדור על קו האמצע. 30 השניות הבאות היו מתאימות יותר לקרקס מרדאנו או להופעה של ההארלם גלובטרוטרס: בארנס חלף על־פני ברזילי אחד, משך ימינה והשכיב אחר, פנה שמאלה וניפנף שלישי, נכנס לרחבה ומסר ר"ש לכלם, היטעה את השוער שיצא מולו, ונכנס עם הכדור לרשת. ברזיל היתה כהלם. אנגליה היתה כהלם. קולו של השדר הבריטי נדם לכמה שניות שאחריהן הוא שאג לפתע למיקרופון: "זה השער הטוב ביותר שהבקיעה אנגליה בתולדותיה". הוא צרק. המבצע של בארנס לא נפל במאום מהשער הדומה שכבש מראדונה במכסיקו נגד... אנגליה.

כמו קורנליוס...

מה קרה לקריירה של בארנס בעקבות חותם האיכות הזה בריו? האם קנה לו מקום קבע בהרכב? לא ולא. בובי רובסון חיפש לוחמים, ובארנס היה עד לעונה האחרונה רק בוואטפורד הקטנה, רונק־משוט מעין הציבור והכותרות השמנות, וקיבל ריקות משחק במדים הלאומיים של אנגליה כמו גרג קורנליוס במכבי ת"א כדורסל.

עובדה: במכסיקו 86' לא שותף עד ל־15 הדקות האחרונות של המשחק האחרון של אנגליה בטורניר – ההפסד לארגנטינה ברבע הגמר. רובסון הימר עליו רק כאשר מאראדונה ושות' כבר הוליכו 2–0. בארנס נכנס וברבע שעה עשה בכנף מה שלא עשו האנגלים בכל גביע העולם: פרץ, חלף, מסר ובישל את השער המצמק (1–2) של גארי לינקר.

ג'ון מי, שאלו לפתע הכל, ואיפה הוא היה עד עכשיו?

כיום, סוף־סוף, ג'ון בארנס הוא חבר כמעט אוטומטי ב־11 הראשונים של אנגליה. מה נשתנה? הוא התבגר? השתפר? התנצר? – לא ולא. רק הצפין 300 ק"מ, מוואטפורד לליברפול. ■

שוער ליברפול ברוס גרובלאר, ידוע כליצן הכדורגל האנגלי. לקראת חג המולד התחפש ל"סנטה קלאוס". ראו את המתנות שהוא מביא לאוהדיו...

חן עם סיכון גבו

שני מתעמלים ישראלים, יעקב לוי ורויטל שרון, רכשו כרטיסים לאולימפיארת סיאול ■ לוי יקדיש את השנה הקרובה לאימונים ותחרויות, רויטל תעדיף את ההכנות לאולימפיארה על לימודים ובחינות בגרות (!) ■ הדראמות והטרגדיות של אליפות העולם ברוטרדאם

ברוריה ביגמן

● בודאפשט 1983, אליפות העולם בהתעמלות: הסובייטי דימטרי בילוזרצ'ב, אז בן 16, הדהים את המומחים כשזכה בתואר העולמי. הישגו זירז את החוקרים בעבודותיהם על הנושא "השינויים בגישה לאימוני כוח לצעירים".

● מונטריאול 1985, אליפות העולם בהתעמלות: בילוזרצ'ב לא השתתף. ניפצע קשה בתאונת דרכים כשנהג ברכבו במצב של שיכרות. יחד עמו היו במכונית עוד שלושה מתעמלים מצטיינים של בריה"מ, שגם הם נפצעו. ב־1986 לא נראה בילוזרצ'ב בתחרויות. היה מנוטרל.

● רוטרדאם 1987, אליפות העולם: הפלא הגדול. בילוזרצ'ב החלים מהפציעה הקשה, שב לתחר וזכה שוב בתואר העולמי. מעריציו מבין מתחריו, חיפשו "מזכרות" מהפציעה על רגליו, הצליחו לגלות כמה תפרים מתחת לגרב. בתרגילי הקפיצות והקרקע, הורגש "גימגום קל" בנחיתות, שרידי הפציעה. אך גם כך נשאר מספר 1 בעולם. במתח הדהים עם ציון 9.95 נקודות.

הדראמה הגדולה

אלא שבאליפות רוטרדאם התרחשה דראמה גדולה והישגו של בילוזרצ'ב נדחק בעטייה לצל: האלוף האמריקני טים דאגט, שבתום תרגילי החובה דורג 15, והיה לאמריקני הראשון בדירוג העולמי, נפצע קשה, פעם שנייה באליפות עולמית. אשתקד הוא נפגע קשה בראשו כשנפל מהמתח. היה משותק בכל גופו לשבוע (!) ואיש לא האמין שיחזור להתעמל. אך דאגט חזר לעצמו וגם לכושרו הטוב, למרות ש"סחב" יד. ברוטרדאם שוב ניפצע, הפעם ברגלו. בנחיתה בתרגיל קפיצות נשמע באולם התחרויות "קראק" אדיר. האמריקנים סיפרו כי הרעש דמה לירית אקדח (!) בדיקה העלתה כי שבר את עצמות השוקה והשוקית ועורק ראשי ברגל, התבקע. דאגט הורד מהזירה באלונקה ו־7500 הצופים באולם, סומררו למקומותיהם, המומים. בבית החולים ההולנדי ניתחוהו מיד ולמחרת הוטס לארה"ב.

בנוסף לכך הוכו האמריקנים גם בפציעתו של סקוט ג'ונסון – כמו דאגט, גם הוא משרידי הנבחרת האולימפית של ארה"ב שזכתה במדליית הזהב הקבוצתית בלוס־אנג'לס. ג'ונסון נאלץ לפרוש מתרגילי הקרקע והקפיצות.

בין שני האירועים הללו היה גם "קרב" מעניין בין הצרפתים לקנדים, על הכרטיס האולימפי הקבוצתי לסיאול. הצרפתים, שדורגו באליפות העולם הקודמת במקום השביעי, צנחו ברוטרדאם למקום ה־15. הקנדים היו במקום ה־11. תריסר הראשונות יופיעו באולימפיאדה. בתרגילי הרשות ישבו הצרפתים ביציע מתוחים, עם מחשבים בידיהם וחישבו כל תוצאה שקבעו הקנדים. בזכות 25 מאיות הנקודה, רכשו לבסוף הצרפתים את הכרטיס לסיאול ותגגו.

השמחה הישראלית

והיו גם ישראלים ברוטרדאם וגם להם היתה שם שמחה גדולה, ובצדק: שני האלופים, יעקב לוי מהפועל חולון ורויטל שרון מהפועל ת"א זכו ברוטרדאם בכרטיס לסיאול. לוי, חניכו של ג'קי וישניה, דורג במקום ה־104 מ־176 מתעמלים עם ציון של 110.05 נקודות. על תשעה כרטיסים לסיאול התמודדו 76 מתעמלים ולוי דורג במאבק הזה במקום החמישי (!). עתה הוא זקוק לשנת אימונים אינטנסיביים ולתחרויות בין־לאומיות ברמה גבוהה, כדי להגיע לרמתו הטובה. רון קפלן דורג עשירי (109.50 נקודות) הועמד כ"סטנד ביי" – ראשון ברשימת המילואים. אם אחד ממתחריו יפרוש, או לא יענה על הדרישות במהלך השנה הקרובה וירד בהישגיו – יוזעק רון לתפוס את מקומו.

רויטל שרון, 17 וחצי מקרית־ביאליק (47 ק"ג, 1.61 מ'), בת טיפוחיה של המאמנת זהבה זיסמן, היא "ליגה אחרת" בהתעמלות הנשית בישראל. משלבת חן בתנועות הגוף, עם אלמנטים בדרגות סיכון גבוהות ביותר. מומחי ההתעמלות הדביקו לה את הכינוי "רומי קסלר הישראלית", על שם השווייצרית היפהפיה שפרשה מההתעמלות אחרי אולימפיאדת לוס־אנג'לס. שרון, תלמידת י"ב באורט קרית־ביאליק, החליטה להקדיש את השנה הקרובה להתעמלות יותר מאשר ללימודים. היא תיגש לשלוש בחינות בגרות בלבד, הקלות יותר (לשון, חיבור ואזרחות) כדי להתפנות לאימונים לסיאול. עד אליפות העולם, לא היתה כלל בבית־הספר. עבורה החלה שנת הלימודים באיחור של חודשיים, אבל בביה"ס מעודדים אותה ועוזרים לה להתקדם בספורט.

ברוטרדאם דורגה במקום ה־92 מ־202 מתעמלות, עם ציון ממוצע של 9.25 נקודות. היא הישראלית הראשונה שקיבלה סיכת זהב של אמנית בין־לאומית בהתעמלות, מטעם ההתאחדות הבין־לאומית.

רויטל שרון. עצבים חזקים בתחרויות קשות

אומרים שיש לה עצבים חזקים, וגורם ההתרגשות אינו משפיע עליה בתחרויות. עד כה היא בקו עליה מבחינת ההישגים. באליפות העולם במונטריאול, צברה 69.60 נקודות. ברוטרדאם, השנה – 73.90. רויטל הוליכה את ישראל למקום ה־22 בתחרות הקבוצתית מ־31 נבחרות.

האלופה הוחבאה

בתואר העולמי זכתה הרומניה אאורלה דובריץ בת 15. כשנה הוחבאה מ"ריגול סובייטי". בשום תחרות לא ראו אותה בפעולה. לפני שנתיים באה לישראל, למחנה אימונים שערכו הרומניות ולהופעת ראווה בירושלים שבה ניפצעה במרפק וגובסה. כבר אז הצהירו הרומנים שהם "בונים" אותה לאליפות העולם ב־1987, ולא טעו. שלוש פעמים זכתה בציון 10 (בקפיצות, קורה וקרקע). צברה 79.55 נקודות מ־80 אפשריות (!). הציון הנמוך ביותר שלה היה 9.90 (!).

דניאלה סאליבש הרומניה שנפלה מהקורה, צברה בארבעה תרגילים נוספים ציון 10. אלופת העולם לשעבר אוקסנה אומליאנצ'יק מבריה"מ נפלה בתרגיל קרקע. הרומניה יקאטרינה סאבו נפלה פעמיים מהקורה בתחרות האישית על התואר העולמי וצנחה למקום ה־14, עם ציון של ילדונת – 8.85 נקודות. הרומניות הניפלאות הפתיעו כשנטלו מדלית זהב קבוצתית והקדימו בחצי נקודה את הסובייטיות. איש לא האמין שיחזרו על הישגן מ־1979 בארה"ב, אך הן עשו זאת.

תחרות רוטרדאם היתה האירוע העולמי החשוב ביותר לכל מתעמלי הצמרת, במסגרת הכנותיהם לסיאול. הרבה הפתעות לא צפויות באולימפיארה הקרובה – רק דרגות הסיכון יהיו גבוהות יותר והדיוק בביצוע. ■

שיטות מלאות

תחזיטוטו

שישו שכטמן

טוטו קשה

השבוע נפתח הסיבוב השני בליגה הלאומית ובליגה הארצית. הטוטו יהיה מעתה יותר קשה לניחוש. ככל שהעונה קרבה לסיום, יש לשחקנים יותר תמריץ. מדי שנה יש שתיים או שלוש קבוצות, שהשגיהן בחלק השני של העונה, כמעט כפולים מאלו שבמחצית הראשונה. קשה להניח שהפועל לוד בלאומית או הפועל עכו בארצית, ימשיכו להפסיד בסיטונות. ימים יגידו.

הגדלנו קצת את ההצעה המרכזית השבוע. אולי זה יעזור...

סולידי

2	x	1	
		X	1
		X	2
	X	X	3
X			4
	X		5
X		X	6
		X	7
X			8
	X		9
	X	X	10
X			11
		X	12
	X	X	13
X			14

שלשות 1
כפולים 4
טורים 16

הפתעות

2	x	1	
X		X	1
X			2
		X	3
X		X	4
	X	X	5
X			6
X	X		7
	X		8
X	X		9
	X		10
	X	X	11
	X		12
		X	13
X			14

שלשות 1
כפולים 6
טורים 64

הגיוני

2	x	1	
		X	1
	X		2
		X	3
X			4
	X		5
		X	6
X	X	X	7
X		X	8
X			9
	X	X	10
	X	X	11
	X	X	12
	X	X	13
	X	X	14

שלשות 1
כפולים 6
טורים 192

לעשירים

2	x	1	
		X	1
	X	X	2
	X	X	3
	X		4
	X	X	5
	X		6
X	X	X	7
X		X	8
	X		9
	X		10
X	X	X	11
X	X	X	12
		X	13
	X		14

שלשות 3
כפולים 4
טורים 432

תחזית למחזור טוטו 15

1. מכבי חיפה – חולון. כשהחלה הליגה וחולון ניצחה 1–0 בסיבוב הראשון, נראה הדבר בגדר הפתעה עצומה. מאז, חולון לא השיגה נצחון שני, וחיפה "חתמה קבע" בתחתית. למרות הכל, כל תוצאה פרט לנצחון חיפני, תהיה הפתעה גדולה.

2. לוד – מכבי פ"ת. קשה לניחוש. המארחים טרם זכו העונה בנצחון. האורחים במוראל גבוה, אחרי הנצחון בשבת שעברה על האלופה. קשה להאמין שפ"ת תשיג נצחון שני רצוף, למרות שניצחה אשתקד 1–0. פחות משולש לא מספיק.

3. בית"ר י-ם – בית"ר ת"א. בשנה שעברה, עם אלי אוחנה בהרכב, ראינו משחק מלהיב – 3–5 לירושלמים. בסיבוב הראשון ניצחו התל־אביבים 2–1 בדקה ה-90, ובשבת הקרובה הם יכולים לנצח שוב, יכולים גם להפסיד. משולש.

4. שמשון – מכבי ת"א. מכבי ת"א תבוא לבלומפילד, היכל הכדורגל האמיתי שלנו, כדי להראות שהיא הטובה בקבוצות הליגה. שמשון "נותנת" לשחק ומכבי תיקח, כמו בסיבוב הראשון, גם את המשחק וגם את הנקודות. 2 בטוטו.

5. באר־שבע – הפועל ת"א. לפני שנה – פעמיים 0–0. בסיבוב הראשון: 0–0. לבאר־שבע קבוצה עדיפה, אבל יש לה בעיות בהתקפה. סיני חוזר לכושר טוב, דבר שנותן עדיפות לת"א. X, 2.

6. הפועל פ"ת – הפועל כפ"ס. הפועל פ"ת הפסידה שני משחקים ברציפות. כפ"ס ניצחה לפני שבועיים והפסידה בשבת שעברה. אתם בוודאי כבר מנחשים... רושמים תיקו.

7. בני־יהודה – מכבי נתניה. ההתקפה הטובה בליגה (26 שערי זכות) מתארחת אצל ההגנה הטובה בליגה (8 שערי חובה). בני־יהודה לא ישאר זמן רב בתחתית ונתניה הוכיחה שהיא קבוצה גדולה. 1–0 לנתניה בסיבוב הראשון ר1, 2 בטוטו השבת.

8. בית"ר נתניה – הפועל חדרה. למרות שחדרה ניצחה השבת ונתניה הפסידה, אנחנו מציעים 1 x. במגרש בנתניה יהיה קשה מאוד לנצח את הביתיים בסיבוב זה. 1–1 בסיבוב הראשון.

9. עכו – טבריה. על כל שער שהבקיעה עכו בסיבוב הראשון (בסה"כ 6) הבקיעה טבריה 4 וחצי... (27). מבחינה זאת ומכל בחינה, יש לטבריה עדיפות. הסטטיסטיקה מלמדת שגם עכו תנצח השנה... 1, 2.

10. יפו – הכח. כמו עכו, גם הכח היא "סיפור סטאטיסטי": שמונה הפסדים רצופים (!) גם מכבי יפו השנה איננה קבוצה גדולה. אנחנו מציעים להמר על תיקו ומעלה לכח ר"ג.

11. שעריים – יבנה. מפגש מרתק בין שתי קבוצות שניצחו בשבת שעברה. יבנה בתנופה ומצויה בצמרת הטבלה. שעריים מתאוששת אט־אט מהפתיחה הגרועה. תיקו טולו.

12. הפועל ר"ג – הפועל ירושלים. ירושלים ניצחה 1–0 בשנה שעברה וכאותה תוצאה ניצחה גם בסיבוב הראשון. גם השבת יתאים לה 1–0 קטן... ר"ג (13 משחקים ללא תיקו !) יכולה להסכים ויכולה לא להסכים. כל תוצאה אפשרית.

13. יהוד – עמידר. שתי הקבוצות שייכות לקבוצות הטובות של הליגה הארצית. יהוד מציגה כדורגל תוקפני, עשיר בשערים, ועמידר עושה "חיים קשים" לכל קבוצה שהיא נפגשת איתה. ליהוד יתרון הביתיות ולכן 1 x.

14. הפועל בת־ים – הפועל חיפה. כמו כל 13 המשחקים שלפניו, גם המשחק האחרון בטופס, קשה מאוד לניחוש. חיפה מרשימה מאוד (חמישה נצחונות רצופים). בת־ים במוראל גבוה, אחרי הנצחון בשבת שעברה. משולש פותר את הבעיות.

שיטה מצומצמת

2	x	1	
		X	1
X	X	X	2
X	X	X	3
X			4
X	X		5
	X		6
X		X	7
	X	X	8
X		X	9
X	X		10
	X		11
X	X	X	12
	X	X	13
X	X	X	14

שלשות 4
כפולים 6
טורים מלא 5184
טורים בשיטה המצומצמת 576

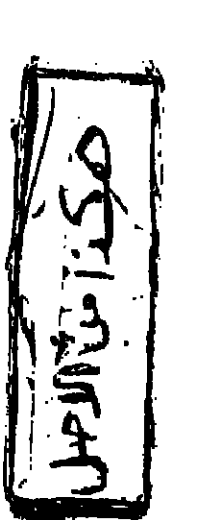
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
3	x	1	2	1	2	x	2	x	1
4	2	2	2	2	2	2	2	2	2
5	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x
6	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1
8	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1
9	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1
10	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x
11	x	x	x	x	x	x	x	x	x
12	1	2	x	x	1	2	2	x	1
13	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1
14	2	2	2	x	x	x	1	1	1

ליגה לאומית
(לאחר המחזור הי"ג)

1.	מכבי נתניה	15–26	29
2.	הפועל תל־אביב	9–13	25
3.	הפועל כפר־סבא	12–16	21
4.	מכבי תל־אביב	14–23	20
5.	בית"ר תל־אביב	12–15	19
6.	הפועל פתח־תקוה	15–15	19
7.	בית"ר ירושלים	20–21	18
8.	שמשון תל־אביב	8–11	17
9.	הפועל באר־שבע	10–11	17
10.	בני־יהודה ת"א	8–11	16
11.	מכבי חיפה	14–13	11
12.	מכבי פתח־תקוה	20–11	11
13.	צפרירים חולון	11– 6	5

ליגה ארצית
(לאחר המחזור הי"ג)

1.	הפועל ירושלים	13–25	28
2.	הפועל חיפה	11–16	27
3.	הפועל טבריה	21–27	24
4.	מכבי יבנה	13–18	24
5.	הפועל רמת־גן	13–14	21
6.	הפועל חדרה	19–21	19
7.	הפועל יהוד	17–20	18
8.	מכבי יפו	9–10	17
9.	הפועל בת־ים	14–11	16
10.	מכבי עמידר	17–14	13
–	מכבי שעריים	17–14	13
12.	הכח רמת־גן	15–12	13
13.	בית"ר נתניה	21–12	10
14.	הפועל עכו	20– 6	5

המירוץ אל מועדון ה־100

צבי גלפרין

מועדון המאה רב היוקרה בליגת הילדים תופס בהדרגה. קבוצות רבות עושות מאמץ להצטרף אליו. האחרונות שבהן: פרדס־חנה (מחוז חדרה), לראשונה, ניצחה את שדות ים 102–14 וגפן שער הנגב (דרום ב') ניצחה את נתיבות 111–6. שבוע אחר כך ניצחה גפן רק 99–18 את גוש קטיף, וכנראה ששחקניה היו אז עצובים...

במחוז גליל עליון ספגה המובילה עד כה נ.עינות ירדן הפסד ראשון, לכפר בלום 36–41.

שאר התוצאות שנתקבלו מאיגוד הכדורסל:

● גליל עליון: סאסא – קרית שמונה 28–47, מלכיה – שדה נחמיה 34–29.

● צפון: ראש פינה – מרום גליל 36–44, מחניים – קצרין 38–37, יסוד המעלה – הפועל צפת 38–22, מרום גליל – חוקוק 44–35, מרום גליל – יסוד המעלה 37–28, ראש פינה – מרום גליל 44–36, מחניים – אליצור צפת 42–48, חולתא – חוקוק 42–40, אליצור צפת – איילת השחר 58–48.

● עמק הירדן: גוש חיספין – לביא 27–68, טבריה – אפיקים 60–24, עין דור – בני יהודה רמ"ג 58–22, דגניה ב' – עין דור 68–20, דגניה ב' – אפיקים 33–65.

● בית שאן: ניר דוד – בית השיטה 33–34, בית השיטה – קישון יזרעאל 33–40, קישון יזרעאל – גבע 47–41, קיבוץ יזרעאל – צעירי שדה אליהו 20–90, יזרעאל עפולה – קיבוץ יזרעאל 23–75, עין חרוד איחוד – שדה אליהו 38–40, ניר דוד – עין חרוד איחוד 32–38, בקעת בית שאן – בית שאן 41–47.

● עמקים: קישון העמק – הרי אפריים 36–61, נצרת עלית – יקנעם 29–47, נצרת עלית – נהלל 12–87, מרגין טבעון – דברת 27–68, מגידו שומריה – יפעת 34–61.

● מפרץ: מכבי כרמיאל – משגב 32–66, בני ביאליק – מג'דל כרום 23–34, הפועל כרמיאל – קרית צפון 26–41, מג'דל כרום – קרית צפון 28–33, נהריה – בני נהריה 38–41, הפועל כרמיאל – משגב 45–67, אליצור עכו – כפר יאסיף 51–72, בני נהריה – אליצור עכו 36–48.

● חיפה: קרית ביאליק – קרית ים 21–78, יגאל חיפה – עירוני מוצקין 39–44, כפר גלים – קרית שמואל 27–30, הר הכרמל – חיים חיפה 42–16, הר הכרמל – כפר גלים 28–58, קרית ים – שלום קרית אתא 17–56, אליצור קרית אתא – אליצור ק. שמואל 8–77.

● חדרה: פרדס חנה – ג'ת 24–93, גן שמואל – פרדס חנה 35–38, מעגן מיכאל – ג'ת 31–40, מעגן מיכאל – בנימינה 30–40.

● שומרון: גבעת חיים מאוחד – יהודה חדרה 27–79, משמר השרון – בחן 6–55, משמר השרון – בית יצחק 27–43, גבעת חיים מאוחד – מכמורת 15–54, גבעת חיים איחוד – מגל 43–19, ויתקין – בחן 14–97, ויתקין – מגל 31–43.

● נתניה: חרות – אליצור נתניה 13–63, מ.ס. נתניה – קובה נתניה 14–70, קובה נתניה – בני בית יצחק 28–31, געש – בני בית יצחק 40–41, מ.ס. נתניה – מכבי נתניה 5–75, חרות – אבן יהודה 22–42, הפועל נתניה – אבן יהודה 31־32, תפוז – כפר חיים 41–42, שפיים – אליצור נתניה 9–46, שפיים – געש 41–47.

● שרון: הפועל כפ"ס – צעירי הרצליה 27–57, חרוב רעננה – מזרח רעננה 0–2 (בועדת המשמעת), חרוב רעננה – מכבי כפ"ס 30–62, אלפי מנשה – מ. כפ"ס 34–49, סביון כפ"ס – ה. כפ"ס 33–55, סביון – אלפי מנשה 35–56, חרוב – יחדיו 26–56.

● פית: הפועל הרצליה – אליאנס ת"א 25–56, גבעת שמואל – אליאנס 35–43, כלנית הוד השרון – מודיעים 40–47, דקל רעננה – כלנית 23–68, גבעת שמואל – צעירי רה"ש 37–63, אריאל – ה. פ"ת 26–48, בני צעירי הרצליה – מודיעים 29–65, גבעת השלושה – הדס גבעתיים 29–31.

● דן: אליצור בני ברק – סער ר"ג 49–72, תפוח ק. אונו – ר. אביב 37–31, מ. בת ים – מכבי פ"ת 28–33, ה. ת"א צפון – מכבי בת ים 31–45, בית"ר ת"א – ה. צפון 41–61, משה"ב ר"ג – רמת ישראל 29–74, תפוח – בית"ר ר"ג 29–75.

● ת"א א': דרום – אשכול פ"ת 32–54, הוד השרון – מכבי רעננה 52–56, הוד השרון – מרכז ר"ג 59–31, צבר ראשל"צ – נוה דוד רמלה 9–86, צבר ראשל"צ – בני יהודה 62–25, מרכז ר"ג – דני רמה"ש 56–62, מכבי רעננה – אליצור בת ים 31–50.

● ת"א ב': ערן פ"ת – הדס חולון 35–63, ערן פ"ת – נרקיס ה.השרון 33–65, נוה דוד רמלה – מכבי ת"א 47–56, שלום ר"ג – שמואל ק.אונו 50–62.

● שפלה: אלון גבעתיים – מכבי יפו 4–67, צפון ת"א – תל כביר 55–39, נוה גולן – מתנ"ס תל־כביר 58–41.

● מרכז: ניצן ראשל"צ – לוד 17–45, חרוב חולון – יהוד 41–28, יהוד – לוד 48–52.

● שורק: נ"צ – סלע ראשל"צ 16–65, עירוני רחובות – ג.ברנר 58–40, סלע ראשל"צ – מכבי רחובות 55–67.

● ירושלים: הפועל יים – גוש עציון 34–57, אליצור יים – מטה יהודה 22–47, גולן יים – גוש עציון 92–15.

● דרום א': אליצור יבנה – מכבי גדרה 33–43, א.ס. אשקלון – כוכב מיכאל 18–71, אליצור אשקלון – כוכב מיכאל 40–67.

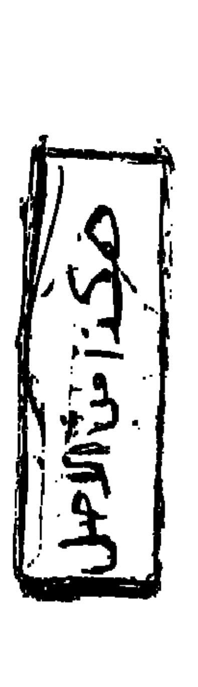
● דרום ב': עירוני קרית גת – גוש קטיף 17–44, עירוני קרית גת – אשכול צפון 20–67, גת – אשכול צפון 37–51.

● נגב: מכבי ב"ש – תמר ערד 16–23, בניש חצרים – רמת הנגב 32–41, רביבים – הפועל ב"ש 58–61.

לקראת סיום הסיבוב הראשון בליגת הילדים בכדורסל, מתרחב המועדון היוקרתי שבו חברות הקבוצות שהשיגו מעל 100 נקודות במשחקיהן

הפועל ברוש חולון (מחוז ת"א). עומדים מימין: מיקי דורסמן (מאמן), אלון דגן, גל לייבוביץ', ירון גוני, רפי אשכנזי, אבישי קפלן. רחל פרנקו (מנהלת). כורעים: דני פרנקו, גיר זכאי, ערן מכליס, דני שומרוני, מולי אנג'ל, דורון פרנג'י. (צילם: צביקה ישראלי)

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
לאורך כל הדרך
ברכות ואיחולים

מהמברכים

דיזנגוף 126 ת"א, 03-239065

לחברת דיאדורה

המשך עבודה פוריה
עלה והצלח

מהמברכים
ספורט ויסוקר בע"מ
ביאליק 19 רמת גן 03-739249, 03-738224

לחברת דיאדורה

המשך עבודה פוריה
עלה והצלח

מהמברכים

שד' הנשיאים 17 04-9248632

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

מהמברכים:

שרות
מנחם חיון
מרכז הנגב, דירה 11, 057-32684

לחברת דיאדורה

ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה

"בית הספורט"
פדידה + סולמי

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

מאחלים
דבש חיים
יושב ראש אגודת אליצור
נווה דוד, רמלה
בשם ההנהלה
והשחקנים

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

מהמברכים:

MAYAN
"מעיין"
שרותי מכס ועמילות בע"מ
מההנהלה והעובדים
ז'בוטינסקי 5 רמת-גן
03-7512288

לחברת דיאדורה

ברכות
להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה
פורה

מאחלים:
יושב ראש ההנהלה
המאמן, ההנהלה
והשחקנים
הפועל באר שבע

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

ספורט היגיינה
ירושלים

לחב' דיאדורה וגדעון

שפע ברכות
להמשך הדרך

מאחלים
חנן והמשפחה
דרבי ספורט רחובות
הרצל 186 ט.ל. 08-476167

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

מהמברכים:
ספורט
דני נוימן
סוכנות
דיאדורה בירושלים
שמואל הנגיד 4 ירושלים
02-242792

לחברת
דיאדורה

צרור ברכות לבביות
במלאת לכם שנה

שלג
טקסטיל בע"מ

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת להצלחה ושגשוג
במלאת לכם שנה

עמותת הכדורגל של הפועל חיפה
ההנהלה, המאמן והשחקנים

דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג
במלאת לכם שנה

לחברת דיאדורה

ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה

מהמברכים:
אופנת גביש
רח' הנשיאים 3 יבנה
08-430805

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג

מאחלים

בורשוב 57, ת"א

לחברת דיאדורה ולמנכ"ל גדעון מוליאוב

אתכם ביד אחת לאורך כל הדרך
ברכות ואיחולים

חולון לובשת דיאדורה

לחברת דיאדורה

המשך עבודה פוריה עלה והצלח

מהמברכים
טובי ספורט ★ מבט ספורט
אילת
059-73344

לחברת דיאדורה

המשך עבודה פוריה
עלה והצלח

מהמברכים
ספורט לב דיזנגוף
דיזנגוף סנטר תל-אביב 03-288808

לחברת דיאדורה

ברכות להמשך הדרך
תוך שיתוף פעולה פורה
במלאת לכם שנה

מהמברכים
שכטר פינחס
מאס גידעון
קריספל שלמה
מסלם לינדה
באר שבע

לחברת דיאדורה

המשך עבודה פוריה עלה והצלח

מהמברכים
צעד וחצי
חנות הספורט של ישראל אלימלך
שדרות קוגל 28 חולון 03-884894

לחברת דיאדורה

אתכם ביד אחת להצלחה ושגשוג
במלאת לכם שנה

אורן ספורט

לחברת דיאדורה

שפע ברכות ואיחולים
ביום חגכם

ACCA נגה

לחברת דיאדורה

שפע ברכות ואיחולים

